

In cena domini

si q̄ tanta p̄ nobis voluit pati. Cogitate si aliq̄s
 vestrū esset incarcерatus et ad mortē iā sententia
 tus. si per aliquem esset liberatus quātū illū di-
 ligeret q̄dī viueret. Hic oēs nos eram⁹ in car-
 cere peccati detenti. et ad mortē et furcaz inferni
 sententiati. Sed venit amic⁹ n̄r xp̄us q̄ nos libe-
 rauit. q̄ ip̄e solus voluit suspendi. ne aliq̄s sibi
 credēs et obediens suspenderef in furca inferni.
 ideo Berni. Sup oia reddet te mihi amabilez. o
 xp̄e calix passionis quē bibisti opus n̄re redem-
 ptōnis. Quarto p̄fortatur quattuor v̄tutes car-
 dinales. Primo prudentia cogitando. quō xp̄s
 prudenter voluit redimere mūdū. q̄a licet essent
 ali⁹ modi infiniti ad redimendū. n̄i voluit huare
 modū prudētie. vt sicut totū malū generi huma-
 ni venit a muliere v̄gine sponsata p̄ malū ange-
 lū informata. fructū v̄tito faciata. sic voluit cri-
 stus q̄ totū bonū humanī generis v̄nseret a mu-
 liere v̄rgine despōnsata ab angelo salutata et in-
 formata. ideo ecclesia. Hoc op̄ nostre salutis or-
 do depoposcerat multiformis pditoris ars ut ar-
 tem falleret et c. et p̄struit sic. Nostre salutis op̄
 hoc poposcerat. vt ars. i. prudentia xp̄i artez. i.
 prudentiā dyaboli. multiformis pditoris falle-
 ret. Quinto cōfortaf iusticia. Arguūt iudei di.
 Si xp̄s erat deus et hō. qd̄ op̄orebat ipsum pa-
 ti. q̄ bene feciss remissionē generalē sicut faciūt
 quādoq̄ dñi. N̄deo. et nisi fuisset sua iusticia q̄
 est sua essentia. q̄ in deo virtutes nō sunt qualii-
 tates aduenticie sicut in nobis. sed virtutes ī do-
 sunt sua essentia. ideo in redēptione generis hu-
 mani voluit seruare modū in quo apparēt sua in-
 finita misericordia. q̄ ip̄e qui non obligabat voluit
 portare onus. Et etiā sua infinita iusticia. q̄ ip̄e
 sum p̄ciū sufficiens et supabundans ip̄e voluit
 soluere. q̄a voluit capi ligari vt sibi credentes et
 obedientes saluarenf. et sic de alijs. Qm iustus
 dñs et iusticias dilexit xp̄s. Sexto cōfortaf v-
 tus tr̄pantie quādo exēplo passionis xp̄i hō se tē-
 perat in p̄speris delicijs cibis ornamentiis reci-
 piēdo nisi necessitatē corporis iuxta illud. j. pet. ii.
 Obsecro vos fratres tanq̄ aduenas et pegrios
 abstinere a carnalibus desiderijs nō dicit neces-
 sarijs. Septimo confortaf virtus fortitudis co-
 gitando quō xp̄s fortiter sustinuit clavos coro-
 nam inclinādo se derisiones dicentiu Alios sal-
 uos fecit. sed fuit fortis v̄sq̄ ad mortē dando no-
 bis exemplū standi fortiter in bona vita v̄sq̄ ad
 mortē. iuxta illud. j. Choz. xv. obsecro vos fra-
 trcs stabiles estote et immobiles. Ecce quō pas-
 sio xp̄i est medicina confortatiua. j. petri. ii. p̄ctā
 nostra ip̄e p̄culit in corpe suo sup lignū vt pecca-
 ris mortui iusticie viuamus. ecce medicina cura-
 tiua iusticie et etiā medicina cōfortatiua ibi. viua-
 mus. Dico tertio q̄ passio xp̄i est etiā medicina
 p̄seruatiua. sicut boni medici tpe pestilentie faci-
 unt aliquā medicinā p̄seruatiua infirmitatis. ita

fecit christus de passione sua. q̄ tot sunt infirmi-
 tates p̄tōz. tā ex tēpationib⁹ dyaboli et occasi-
 unibus mūdi q̄ etiā ex inclinationib⁹ carnis. q̄
 optet nos h̄re medicinā p̄seruatiua que est chri-
 sti passio Nota ad hoc pulcrā figurā Zone. s. die
 historiā de p̄pheta iona nauigante et de naui ex
 tempestate p̄clitati. Qui dixit naui. mittite me
 in mare et cessabit mare a vobis. Scio em quo-
 niā pp̄ter me hec tempestas venit sup vos. Tu-
 lerunt ergo ionam et miserunt in mare et cessabat
 et stetit mare a feruore. nota ibi historiā. q̄ figu-
 ra fuit passiōis xp̄i. Unū genus humanū factum
 est ad instar nauis. in principio fuit strictū soluz
 h̄ns duos postes. i. duas p̄sonas. s. adam et euā
 Deinde crevit paulatū et dilatatū fuit. Gal. iiiij.
 venit plenitudo t̄pis. H̄iā mō i fine mundi strī-
 gitur ad instar pupis nauis. ideo de natura h̄na
 na d̄. Facta est quasi nauis institoris. Prouer.
 vi. Itē. hoc mare magnū et spaciōsū maib⁹ illic
 naues p̄transibūt. ciiij. ps. H̄ūd⁹ est mare ma-
 gnū i quo sūt q̄zples fortune et tēpestates. Si er-
 go vultis p̄seruari a morte p̄cti mortalē mittat io-
 nas i mare. Jonas interptat̄ colubra et significat
 xp̄m h̄ntē simplicitatē colubinā q̄ mitit in mar-
 e amarū p̄ memoriam sue passiōis cogitando deuo-
 te quomodo ad instar ione in nocte passionis dī-
 xit. quē querit. si ergo me queritis. q. d. mittite
 me in mare amarū. i. amare passionis et cessabit
 mare a vobis. id est abstinebitis a peccatis cogi-
 tantes quomodo et tanta passus sum ego. Isto
 modo homo refrenatur a morte culpe et gehen-
 ne. Ecce quomodo passio christi est medicina p̄-
 seruantia. ideo dicit Leo papa. Agnosce. o chri-
 stiane dignitatē tuā et diuine consors factus na-
 ture noli in veterez utilitatē degeneri cōuersiōe
 redire. memēto q̄a p̄ciū redemptiōis tue sanguis
 christi est et c.

II Feria quinta in cena dñi. Sermo.

Hoc facite in meā
 cōmemorationē. j. Choz. xj. In h̄ pre-
 senti die p̄currunt tres magne solen-
 tates Prima est de cena quā christus
 voluit facere cum discipulis suis recipiens vale-
 te ab eis. Secunda est de ablutiōe pedū aposto-
 lorū. quia christus qui erat dominus et rex et
 magister voluit lauare pedes apostoloꝝ humili-
 ter vt nobis daret exemplū h̄ūilitatis. Ille due
 solennitates tanguntur in euangelio. de quibſſ
 fit sermo post prandium. Tertia est de sancto sa-
 cramento altaris. d̄ quo loquit̄ epistola hodier
 na. De quo licet fit sermo in die corporis christi
 et de mirabilibus et utilitatibus sacramenti. ho-
 die tamen est p̄pria materia de institutione hui⁹
 sacramenti. s. quare et quomodo hoc sacra-
 mentū a xp̄o institutū est et ordinatuz. s. p̄mo salutē
 virgo maria. Hoc facite et c. Ego quesui i sacra-

¶ Incena domini

scriptura modū et rōnem quare xps verus de^r
et homo voluit instituere et ordinare hoc sanctū
sacrū. Et inuenit quinqꝫ rōnes principales.

- ¶ Prima ppter oñsionē memorialem.
- ¶ Scđa ppter oblatiōem ppetualē.
- ¶ Tertia ppter refectionē spiritualem.
- ¶ Quarta ppter curationē medicinale.
- ¶ Quinta ppter pmotionē celestiale.

¶ De prima loquif xps in themate psbyteris et ge
neraliter oibꝫ xpianis di. Hoc facite. s. sacrifici
cium in meā cōmemorationē. s. celebrādo offerē
do sacrificādo. in meā cōmemorationē nō i pecu
nie acqſitionē nec ad vanā glī vel ipocrīsis oñ
sionē et vos laici b̄ facite. s. audiēdo missā assistē
do ptemplando et cōmunicādo in meā cōmemo
rationē. ¶ Prima ratio institutiōis hui⁹ sacramē
ti est ppter oñsionē memorale. s. ad oñdēduz qd
sit adorandū ab hoīe. Hac rōnē possum fundar
p regulā phie dicētē Nihil est in intellectu qn p
us fuerit in sensu. sicut pōt exēplificari de eccl
esia q̄ b̄ qnqꝫ ianuas. de qua est vez dicere q̄ nl
lus est i eccl esia quin intret p aliquā hāz porta
rū. sicut nihil est i intellectu quin intret p aliquā ho
rū. s. sensu corporaliū vel fm pprietary vel fm
diuersitatē rei. v̄l fm conuenientiam vel differē
tiā rei. v̄l fm quātitatem vel qualitatē. vel fm
actionem vel passionem. Deus aut̄ in sua eēntia
est substātia in pceptibilis aliquo sensu corpora
li. qz nō pōt oculis corporibus videri nec auribꝫ
audiri. nec manibus tangi t̄c. ppter hoc deus a
principio mundi vsqꝫ modo semp voluit adora
ri sub aliqua forma seu figura visibili. Certū em̄
est q̄ deus apparuit ade abrae et alijs sanctis pa
triarchis qui nō viderūt deū in sua essentia. si vi
derunt formā vel figuram que nō erat deus. Et
adorabant non formā istam vel figuram. sed de
um in illa forma vel figura. Et sic deus p illā for
mam vel figurā intrabat in intellectu illius cui
apparebat. ¶ Deinde venit tempus pphetaru⁹ in
ter quos moyses fuit primus cui apparuit domi
nus in forma ignis quando custodiebat oues ie
tro socii sui. Et moyses adorauit nō ignem nō
rubum sed deū in illa figura per quā intrabat in
intellectum moysi. Item quando deus. Exodi.
xx. dedit legem in monte synai. Ibi deum infor
ma ignis moyses et populus adorauit. nō ignē
sed deuz in illa forma. in qua voluit adorari ad
ostendendum suā actiuitatem in puniēdo vt ip
sos terneret. ideo dixit moyses populo. nolite ti
mere vt em̄ pbaret vos deus venit et vt terror il
lius esset in vobis et non peccaretis. Exodi. xx.
Deinde precepit moysi vt faceret arcam intus
et exra deauratā de auro purissimo et desuper
erant duo cherubim qui tenebant ppiciatorium
id est mensam auri et intus in arca erant due ta
bule legis. virga aaron et amphora manne et to
tus populus iudaicus adorabat non lignum ar

ce nec aurum sed deū. quoniam in illa forma seu
figura voluit adorari. Ratio est sic arca custo
dit illud qd continet in ea. ira deus custodiebat
et pseruabat illū populu⁹ qdū sibi creditur et ob
edivit. et quādo portabat populus adorabat. et
modo iudei derident nos quando adoram⁹ de
um in hostia. ¶ Deinde tempore regu⁹ postqꝫ rex
salomon ex precepto dei edificauit templū et ar
ca fuit posita in templo in sancta sanctorum nec
poterat videri. de⁹ voluit adorari in alia forma
scz in figura nubis. iiiij. Regū. viij. Dominus di
xit vt habitaret in nube. et Salomon et ois po
pulus adorabat nō nubem. sed deum in illa for
ma. Ratio quare in nubis voluit adorari tunc.
quia licet nubes refrigerat contra calorez solis.
sic tempore Salomonis iudei habebat magnu⁹
refrigerium quietis et pacis cū omnibus inimi
cis. Deinde venit deus et recepit formaz huma
nam in vtero virginali et qdū christus vixit ad
orabat deus in forma humana. sed quando chri
stus voluit recedere ab isto mundo per mortem
corporalem. postqꝫ iam ordinauerat alia sacra
menta xps ordinauit aliam formaz seu figuram
sub qua deus voluit adorari nec ignis terribilis
nec arca nec nubes sed panis qui est melior pre
dictis figuris et vitā dat. qm̄ vita hoīis pseruāt
in pane principalr. qz alij cibi sunt o bñ esse in q
ostendit q̄ deus dat vitā gratie et glorie sibi cre
dentibus et obedientibus. Ecce ratio q̄re vult
mō adorari sub tali forma v̄l figura. qā nos non
adoramus panē. nec illā albedinē que represen
tat puritatem. nec rotunditatem que represen
tat diuinam eternitatem que caret principio ri
ne sed deum contentū ibidē. ¶ Misentur sacerdo
tes ne hostia sit angularis vel maculata. Ecce q
re dicit christus. Hoc facite in meā cōmemorati
onem. s. passionis mee. ¶ See. xiij. Conuertatur
sedentes in ymbra eius viuent tritico et germi
nabit quasi vinea. memoriale eius sicut vinu⁹ li
bani. effraim quid mihi vltra idola. Umbra cri
sti fuit lex moysi. Item de nouo testamento Au
toritas. Quia p incarnati verbi t̄c. ¶ Secunda
ratio institutionis huius sacramenti fuit oblatō
perpetualis. Pro cuius declaratione Sciendū
q̄ deus a principio mundi voluit vt omnes ho
mines offerrent sacrificiū. Ratio. quia ipse ē p̄n
cipiū quod dat omnia nobis. ideo vult vt facia
mus sibi aliquā oblationē sed mutabat oblatiō
nes sicut etiā mutabat figuraz seu formas adora
tionis. Layn em̄ obtulit de frugibus terre. scilicet
de peiori. Abel autem de gregibus. s. de meliori
¶ Melchizedech autē coram abrahā obtulit do
mino non grana nec agros sed panez et vinum.
Genes. xiij. Etiam infideles qui habitabant in
terra chanaam. anteqꝫ filij israel habitarent i ea
offerebant filios suss et filios idolis. Dic modū
quomodo calefaciebant idolū de ere. et cum ma

Berimo

gnorium tumultu filios traxerunt per ignem et obtulerunt illi idolo ne pater sentiret plorare filium suum tecum. De quibus dauid. Immolauerunt filios suos et filias suas demonibus. ps. xv. Sed malum fuit sacrificium et reprobatum. ideo precepit deus filius israel quod offerrent non filios nec filias sed animalia. boues. oves. vitulos. agnos. turtures et hoc durabat usque ad christum qui debebat mutare sacrificium. Et dimissis omnibus alijs sacrificijs et modis sacrificiorum. s. Chayn. Abel. Aron. tecum elegit sacrificium melchisedech qui obtulit panem et vinum qui erat sacerdos dei altissimi. Juxta prophetam. Jurauit dominus et non penitebit eum tecum. ps. cix. Non dicit enim aaron qui obrulit animalia. Ecce hic oblatio perpetualis. Et est ratio virtutis quod in toto mundo non remansit aliud sacrificium nisi istud. quia isto adueniente omnia alia sacrificia debebant cessare. id modo nec iudei nec alii infideles habent aliquod sacrificium quia tanta est excellentia huius sacrificij quod deus non permittit quod fiat aliud sacrificium in mundo. Et est completa prophetia. Malach. j. Non est mihi voluntas in vobis dicit dominus exercitum. et munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu solis usque ad occasum magnum est nomen meum in gentibus et in omni loco sacrificatur et offeretur nomini meo oblatio munda. Et loquebatur sacerdotibus veteris legis. Hec autoritas debet scribi litteris aureis. Nota in omni loco. iudei vero non audebant facere sacrificium nisi in hierusalim sub pena mortis. et dicitur oblatio mundula secus est de oblatione iudeorum immunda. sacerdotes enim iudeorum carnifices tecum. Sed oblatio christiana non est munda. Quis enim sacerdotes quod mappa altaris et corporalia sunt mundula et hostia sit mundula. et vinum calix tecum. In hoc sancto sacrificio descendit quolibet die et non recedit de celo. quem admodum radij solares descendunt et intrant per omnes fenestras aptas. et non recedunt a sole. nec a celo. De hoc dixit christus apostolis quoniam debuit ascendere in celum. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consumationem seculi. Matthet viti. glo. in sacrificio altaris. hoc facite tecum. Tertia ratio institutionis huius fuit refectio spiritualis. unde certum sit vobis quod nulla creatura vivens nec corporalis nec spiritualis potest vivere. nec durare. in esse sine cibo. Quod de creaturis corporalibus paret ad oculum. De creaturis autem spiritualibus scilicet angelis propter quia etiam indiget cibo non corporali. scilicet spirituali. Autoritas. Dixit Raphael Thobie. Cum esset vobiscum per voluntatem dei erat videbar qui de vobiscum manducare et bibere. sed ego cibo invisibili et potu qui ab hominibus videri non potest vtrum Thobie. xii. Ideo de tanquam bonum paterfa. puidit de cibis corporalibus corporibus quoniam dixit ade in paradiso exenti. Ex oī ligno padisi comedet tecum. Ecce enim cibum. non dedit licetiam comedendi carnis et

piscis. nec bibendi vini usque ad tempus noe. et transiuerit ultra mille annos. Si aliquis diceret modicam fortificationem dabat fructum. Rendeo. immo tunc maiorem fortitudinem dabat fructum cum aqua quam modo capones. galline. et vinum. unde dixit dominus. Ecce dedi vobis omnem herbam afferente semem super terram et universa ligna quae habent in semetipsis semetem generis sui ut sint vobis in escam et cunctis animalibus terre. Gen. j. Deinde post diluvium tempore noe postquam lauit mundum ab immodicis mutauit escas quam aqua diluvium ita destruxit terram quod extincit fructus non fuerunt ita boni. nec tante virtutis sicut prius. ideo modo non est bonum solum comedere fructus et bibere aquam. ideo post diluvium deus dedit licentiam comedendi carnes pisces et bibere vini usque dicentes. cuncta animalia terre et volucres celi et pisces maris manu vestre tradite sunt et omne quod mouetur et vivit erit vobis in cibum. Gen. ix. Deinde in deserto ubi filii israel defecit cibus predictarum escarum. Deus prouidit eis de manna quod quilibet die descendebat de mane ad instar grani coriandri quod durauit quousque fuerunt in terra propagationis. Culicis omnium in te sperant domine et tu das escam illorum tecum. Sed nondum prouiderat de cibo spirituali pro animabus que sunt spirituales et anima est principalior pars hominis. ideo dauid plangendo dicebat. Esurientes et sitiientes anima eorum in ipsis defecit. Sed enim christus qui ordinavit escam et cibum spiritualiter pro animabus scilicet hoc sanctum sacrificium quod non solum pro oblatione sed etiam in refactionem spiritualem ut isto cibo anime recreetur et fortificantur in deuotioe et virtutibus. Nec credatis quod iste cibus descendat in stomachum corporis ad recipiendum ibi digestionem. sed in stomachum anime scilicet memoriam. De hoc cibo prophetauit dauid dicens. Et pluit illis manna ad manducandum. Panem celi dedit eis. panem angelorum manducauit homo. cibaria misit eis in abundantia tecum. psal. lxxvij. Primo loquitur de manna iudeorum ibi. pluit illis manna scilicet de nubibus et non de celo empireo sed de celo aereo. Deinde dicit de isto sacramento. Panem celi dedit eis. panem angelorum manducauit homo tecum. Non loquitur de manna sicut dicunt iudei. quia angeli non comedunt de manna. Nota cibaria. hoc non potest intelligi de manna. quia non erant nisi vni cibus. sed de isto sacramento in quo est corporis christiani diuinitas virtutes et influentie omnis bonorum. ideo dicit cibaria. ideo cantat ecclesia. Panis angelicus fit panis hominum. dat panis celic figuris terminum. O res mirabilis manducat dominum seruum pauper et humilis. Dic practice quomodo christus hodierna die in cena accepit placentulam panis azimi. propter hoc nos secremus in pane azimo. Et eleuatis oculis in celum benedixit et dixit illa eadem verba que nos dicit

Indie Parascenes

mus in consecratione. Et dictis verbis nō remā
 sit ibi substantia panis. qz conuersa fuit in corp^z
 christi. t qz erat corp^z viuu. id est ibi sanguis
 et anima et diuinitas sed apostoli nō videbat ibi
 corpus. Et communicauit primo seipm sicut sa-
 cerdos primo se communicat. deinde alios. nec
 frangendo placentulam. frangebatur corp^z chri-
 sti sicut nō frangitur imago in fractione speculi.
 Deinde communicauit apostolos dicens. Acci-
 pite et manducate hoc est corpus meū. Dñe di-
 xit petrus. Iste panis est corpus vestru. petre
 dixit christus. Nō est panis sed est corp^z meum.
 Ideo cōmunicāt petrus postqz cōmunicā-
 uit. O dñe iste cibus me cōfortat totū et animaz
 meā illuminauit. Tunc dicit xp̄s sibi. Ego da-
 bo vobis potestatē idem faciendi. Communica-
 uit etiā iudā qui indeuote male partus accepit
 et equaliter peccauit male cōmunicando t xp̄m
 pdendo. Dic dīcātū quare xp̄s cōmunicabat eū
 quē sciebat esse in peccato et male paratum. Re-
 spondeo. quia nolebat ip̄m publicare. qz pecca-
 tū suū erat occultū. Sic nec curatus debet nega-
 re cōmunicatōne illi qz scit secretū peccatorē si
 ponit se cum alijs ad cōmunicanduz. quia disfa-
 maret ip̄m. Dic quō quilibet xp̄ianus debet cō-
 municare in pasca t c. pueri duodecim vel quat-
 tuordecim annoz. ideo dicit christus. hic est pa-
 nis qui dc celo descendit Joh. vj. Nō de celo ac-
 reo sed empireo. Dic quō tempore apostoloruz
 xp̄iani cōmunicabant omni die. Erant autē per
 seuerantes in cōmunicatiōe fractiōis panis Ec-
 tuū. j. Panis glo. eucharistie. Deinde fuit ordi-
 natū cōmunicare in qualibet dñica. Deinde i q-
 tuor festiuitatib^z precipuis anni. Postmodū fu-
 it ordinatū qz semel in anno. s. in pasca quilibz cō-
 municet. Sed de bono cōsilio bonū est cōmuni-
 care in quattuor festiuitatibus p̄cipuis. Johan-
 nis. vj. Amē amen dico vob̄ nisi manducauerit
 carnē filij bo. t biberit ei^z sanguinē nō hētis vi-
 ta in vobis. Quarta ratio institutionis sacri fu-
 it ppter curationē medicinalē. s. ad curandū pla-
 gas nostras tā corporoz qz animarū. Unde omia
 mala tribulationes t miserie t finaliter mors ha-
 buerunt ortū t venerūt ex cibo et comedēt ade
 tra p̄ceptū dei. Ex illo cibo porta fuit apta om-
 nibus malis. qz alias gētes habitassent in para-
 diso terrestri sīc miserūs t penis qbuscunqz. et
 postqz ibi vivissent iuxta diuinā ordinationē de-
 us dixisset michaeli. descende in paradisum ter-
 restrem. et oēs qz sunt ibi talis etatis ascēdat huc
 t sine dolore t morte illuc ascēdissem^z ad glori-
 am. s. ex pctō ade t c. ideo di. grāmatic^z. Mala
 mali mala mala tūlit oia mala. Cōstructio. ma-
 la. i. maxilla mali. s. ade. mala ppter pomū omia
 mala tūlit mala. i. mundo. qz lēua comedisset
 de illo cibo si adā nō comedisset nō fuisse obli-
 gati ad ista mala. nec fuisse p̄cepti in pctō ori-

ginali. sed sola euā fuisse punita. Idē dñs ds
 qz dyabol^z ita ordiauerat qz ex fructu veniret oē
 malū. iſe opositū ordinavit qz ex fructu. s. arbo-
 ris Marie cui dicim^z. bñdicit^z fruct^z vētris tui
 veniret om̄e bonū toti mūdo. sicut dyabol^z arte
 sua tñ sciuit facere qz ex fructu omnes gētes pla-
 gauit t vulnerauit. p̄ oppositū ego faciā. medici-
 nā vniuersalē t̄ra oēs infirmitates tā corpū qz
 animarū. iō cantat ecclia. Hoc op^z nr̄ salutis or-
 do depopserat t c. Questio est h. qz multi in-
 firmi t vulnerati in corpe cōicant qz nō curat^z i
 aia a pctis imo pctā augmētāt. quō ḡ est medici-
 na curatiua. Rñdeo qz medici dātes aliquā me-
 dicinā infirmo p̄siderāt duo. s. dispositionē infir-
 mi et vtilitatē ei^z. Prio p̄siderāt dispositōz infir-
 mi. ideo aqz dent purgationē forte infirmo mi-
 scer sibi siropū ad p̄parēdū et disponēdū. Iez
 attendūt t p̄siderant vtilitatē finalē. qz lē possit
 curare infirmū s nolūt. qz esset occasio mortis vt
 p̄z d quodā rege. Reqr̄t etiā in patientie dispō
 t vtilitas finalē. Et si aliqd hoc deficit nō ē culpa
 medicine. Idē i p̄posito si aliqd idisposit^z t ma-
 le patut recipit istā medicinā seu purgationē si-
 ne siropo p̄uo disponēte. Quatuor coclearia si-
 ropi ad disponēdū s̄ cordis p̄tritio. oris p̄fessio
 opis satisfactio t corporis afflictio. cū aq calida la-
 crimaz sic aia curat^z a pctis. Idē d̄ corpe. qz de-
 scit qz infirmitas corporis ē p̄ficua aie. qz iō dat in-
 firmitatē corpori p̄ salute aie. qz ḡ sanitas t curatō
 illi^z ēt nocua aie. iō nō dat sanitatē quā als da-
 ret infallibilis si ēt vtil. Dñe dubio ḡ teneat qz
 si hō sit bñ disposit^z t bñ parat^z t recipiet istā me-
 dicinā tā corp^z quā aia recipiet sanitatē. iō dicit
 sacerdos. Hec sacroctā cōmuniō corporis t sang-
 uinis dñi nr̄ ihu xp̄i fiat mili et oib^z sūmentib^z
 salus mētis t corporis. Ecce rō quō fuit institutū
 p̄ medicina vniuersali. Autori. Altissim^z d̄ fra cre-
 auit medicinā t vir prudēs nō abhorrebit eam.
 Acci. xxxvii. Nō creauit. viō tñ qz ista autozi.
 includit p̄ traditionē qm̄ creare ē d̄ nihil aliqd
 facere s̄ p̄m p̄m. s̄ qn̄ d̄ aliqd fit aliqd illud nō dici-
 tur creare. s̄ facere. Qū ḡ d̄. Altissim^z d̄ fra crea-
 uit medicinā nō videf creare s̄ facere. Rñdeo qz
 in hō sacro nō ē p̄p̄ generatio. nec alatatio nectrā
 simutatio. qz in alteratiōe t trāsmutatiōe balis
 lectū manet. idē etiā d̄ illo qd̄ fit p̄ generationem
 aliqd remanet. vt p̄z in cinere. sed in creatiōe nō
 est ita. qm̄ in renouile creatā nō est aliqd quod
 prius fuerit vt patet de ania et deo nouiter crea-
 ta. Ita in hoc sacro infra illā albedine est substā-
 tia seu materia panis. et quādo fit trāsubstantia-
 tio. totū mutatur. qz nihil remanet d̄ materia v̄l
 substantia panis. ideo magis ap̄ propinquat cre-
 ationi ppter hoc. qz fit a sola potentia diuina. iō
 dicit. Altissim^z d̄ terra. i. de substantia terrenali
 creauit. nō dicit generauit fecit seu formauit. qz
 in istis semp remanet aliqd de termino a quo in

Sermo

terminū ad quē quod nō est in ista transubstantiatione. et vir prudens nō abhorrebit eā. qz com muniter fastidiosi abhorrent medicinas. s. pur gationes seu pillulas. qz nolunt ipsas recipere. Sed prudens medicus cooperit medicinā cum melle vel aliquo bono ne videat nec sentiat. ita fecit xps optimus medicus qz in hostia cooperit carnem suā qz nō videat nec sentiat. ideo dicit. Vir prudens et c. xps posset bene facere qz videretur in hostia p̄secrata. sicut videtur imago in speculo. Sed talis hostia nō debet sumi a sacerdote vt dicunt doctores. qz ab hominabile esset comedere videntiblē carnes hominis. ideo christus non videtur imo stat coopertus sub illo velo albedinis sicut rex intra cortinas. ideo dixit Esai. cui h̄ sacramētū fuit reuelatiū. Vere tu es deus absconditus deus israel saluator. Esai. xlvi. Quinta ratio institutionis fuit ppter pmotionem celestialem. vt scilicet possimus ascendere in celuz. quoniam p naturam nullus potest ascendere in celum. nisi deus Celum celi domino: terram autem dedit filii hominum. Nota celuz. i. gloria celi. domino suple competit p naturā. Terrā autem dedit filii hominū. ideo nos si voluimus ascendere ī celum indigemus pmotore et adiutorie quo ascendumus. qz dicit christus. Nemo ascendit in celum nisi qui descendit de celo filius hominis qui ē in celo. Job. iij. Hoc verbuñ nisi bene intelligatur esset occasio desperationis. Nemo ascendit ī celum. ergo nec innocētes. nec penitentes nec martyres. nec confessores et c. quia nullus ipsoꝝ descendit de celo. sed intelligitur sic. Nemo ascendiit in celum. scz virtute propria. sed bene ascendiit homo in celum. s. virtute corporis christi in hoc sacramento cōtentī. sicut nebula que iacet dema ne sup terrā que de senō potest ascendere ppter grauitatem quā habet. sed quando venit sol qui ipsam calefacit. tunc sol facit ipsam ascendē sursum. idem de nobis qui sumus terrestres et grāues. ideo virtute ppria nō possumus ascendere ī celum. sed venit sol iusticie qui est in hoc sacramento cuius virtute possumus ascendere. ideo dicitur viaticū. id est cibus beatorum. Dic miraculum huius de sancto Victore. qui quando comunicauit dixit. Ascendat filius ad patrem et spiritus ad dominū qui dedit illum. Et expirauit et anima cū christo ī celuz ascendit. Hoc fuit figuratum in ppheata ihesia dormienti. Ecce angelus tetigit eum et dixit illi. Surge et comedē grādis em tibi restat via. iij. Reg. xix. Sic qzdiu ho mo est in peccato mortali dormit sicut ppheata ī deserto cum periculo leonū et lupoꝝ inferni. Et dicit sibi ab angelo. s. sacerdote. Surge qui dor mis et exurge a mortuis et c. comedē. s. communi cando. Et ambulauit ī fortitudine cibi illi quā draginta diebus et. xl. noctibus usq; ad montes dei. Ita sacra scriptura dies significat prosperi-

tatem et nox significat aduersitatē. Precepta au tem diuina sunt decem. que seruanda sunt quaduplicē. s. corde cogitando. ore loquendo. ope re faciendo. et pseueranter implendo. quaterde cies sunt quadraginta. et sic intrabimus in mon tem dei in regnum celorum Amen.

In die paracœues. Sermo.

DOs legem habemus et s̄m legem debet mori. habet verbum istud Job. xix. Et recitatū est in passione domi hodierna. Quotidie p totā septimanā fuit facta representatio et memoria passionis ihu xp̄i. sed multū diuersimō denū qz alijs diebꝝ. representabat em tūc vt res diu p̄terita. Et ppereā dicentes missam tunc vīcebant. In illo tpe et c. Sed hodie recitatū vt pre sens et oculariter visa. et ideo hodie non dicitur in illo tpe. sed hodie dicitur. egressus ihs in p̄nti. Et ēratio differentie. qz res p̄ns plus mouet corda hominū qz res p̄terita. et plus pungit nūc ictus mūsce qz olim vulnꝝ datū. Et idcirco vt sentiamus dulcedinē et cōpatiamur animis nūris morti christi. i. p̄ nobis representat hodie vt de p̄senti. et ita fit officiū et s̄mones. sicut si nūc xps videref esse in cruce. vt sentiamus s̄m qz dixit deus. Recordare paupertati et trāgressiōis mee absinthiū et fellis Treno. iij. Nota paupertatis. qz nudus crucifixus fuit. Et rindet ppheata ī persona populi christiani. Memoria memor ero et tabescet in me aia mea ibidē. Memoria. s. p̄teritorum memor ero ac. sc̄si esset de p̄nti. qz sicut dixi loquamur vt si nunc videremus ihm christum crucifixum. ita et de dolore virginis Marie. Sed sc̄itis qz p̄sonē dolorō senō fit salutatio nec audet quis dicere iuba gaudī p̄sonē constitute in tristia. ideo non salutabimus eam more consueto. qz crescerent sibi dolores. diceret quomodo dicas Ave. qz imo sum plena omni merore et dolore amaritudine et miseria et c. Si dicemus dominus tecū. nec est dñs meū. qz abstulerunt eū mihi et crucifixus est. Si dicemus benedicta. diceret et quomodo dicas tu mihi benedicta. quia omnes me maledicunt. et ideo non salutabimus eaz. Sed ne predicemus sine denotione reuertamur ad deum pendentem in cruce crucifixū dicendo. Adoramus te christe. et bene dicimus tibi. qz p̄ crucē tuā redemisti mundū et c. Nos legē habemus et c. vt supra. Pro aliquati verbi ppōsiti declaratione et materie introdu ctione sciendū est. qz in sacra theologia est talis questio. Attri aliqd aliud opus xp̄i sufficieus es set ad redimendū humanū genus p̄ter eiꝝ mortē et an esset de necessitate moriturus. Et ista questio deciditur per sanctos doctores theologie p duas conclusiones. Prima cōclusio est. si loquimur s̄m dignitatē sue diuine persone. et s̄m sanctitatē sue diuinitatis et humanitatis. dicimus.